

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Quòd gratia Dei, non miscetur terrena sapientibus. 53

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](#)

240 DE IMITATIONE
quidquid aliunde contractum est &
inquinatum.

CAP. LIII.

*Quod gratia Dei, non miscetur terrena
sapientibus.*

Domi-
nus.

1. **F**illi, † pretiosa est gratia mea, non patitur se misceri extraneis rebus, nec consolationibus terrenis. Ab iicere ergo oportet omnia impedimenta gratiae, si optas eius infusionem suscipere. Pete secretum tibi, ama solus habitare tecum, nullius require confabulationem: sed magis ad Deum deuotam effunde precem, ut compunctam teneas mentem, & puram conscientiam. Totum mundum nihil astigma: Dei vacationem, omnibus exterioribus antepone. Non enim poteris mihi vacare, & in transitoriis pariter delectari. A notis & à charis oportet elongari, & ab omni temporali solatio 1. Pet. 2. mentem tenere priuatam. Sic obsecrat B. Apostolus Petrus, ut tamquam aduenas & peregrinos in hoc mundo se contineant Christi fideles.

2. O quanta fiducia erit morituro, quem nullius rei affectus detinet in mun-

mundo. Sed sic segregatum cor habere ab omnibus, æger neandum capit animus, nec animalis homo nouit interni hominis libertatem. Attamen si verè velit esse spiritualis, oportet eum renuntiare tam remotis quam propinquis: & à nemine magis cauere, quam à seipso. Si temetipsum perfectè vice-ris, cætera facilius subiugabis. Perfecta victoria est, de semetipso triumphare. Qui enim semetipsum subiectum tenet, ut sensualitas rationi, & ratio in cunctis obediat mihi, hic verè victor est sui, & Dominus mundi.

3 Si ad hunc apicē scandere gliscis, oportet viriliter incipere, & securim ad radicem ponere, ut euellas & destruas occultam inordinatam inclinationem ad te ipsum, & ad omne priuatum & materiale bonum. Ex hoc vitio, quod homo semetipsum nimis inordinate diligit, penè totum pendet, quidquid radicaliter vincendum est. Quod deuicto & subacto malo, pax magna, & tranquillitas erit continuò. Sed quia pauci sibiipsis perfectè mori laborant, nec plenè extra se tendunt, propterea in se implicati remanent,

L

nec

nec supra se in spiritu eleuari possunt.
Qui autem liberè mecum ambulare
desiderat, necesse est, ut omnes prauas
& inordinatas affectiones suas morti-
ficet, atque nulli creaturæ, priuato
amore, concupiscenter inhæreat.

C A P . L I I I L .

De diuersis motibus naturæ, & gratie,

Domi- I Fili, + diligéter aduerte motus na-
turae & gratie, quia valdè contra-
riè & subtiliter mouentur: & vix, nisi
à spirituali & intimè illuminato ho-
mīne, discernuntur. Omnes quidem
bonum appetunt, & aliquid boni in
suis dictis vel factis prætendunt, ideo
sub specie boni multi fallūtur. Natura
callida est, & multos trahit, illaqueat,
& decipit, & se semper pro fine habet.
Sed gratia simpliciter ambulat, & ab
omni specie mala declinat: fallacias
non prætendit, & omnia purè propter
Deū agit, in quo & finaliter requiescit.

2 Natura inuitè vult mori, nec pre-
mi, nec superari, nec subesse, nec spōle-
subiugari. Gratia verò studet mortifi-
cationi propriæ, resistit sensualitatii,
quærit